032.1mK5 JS ASAKAL VITARUNNU MEHAR

MUL
202622

Madras University Library

Call Number

Accession Number

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

ഖലീൽ

തിരിച്ചടി

ആശകൾ വിടരുന്നു

ASAKAL VITARUNNU

(Mappila Songs.)

By

MEHAR

Published by:

P. K. Brothers,

CALICUT.

Price: 6 as.

ആശകൾ വിടരുന്നു

(മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൾ)

270

By

മെഹർ

പ്രസാധകന്മാർ :

പി. കെ. ബ്രദേർസ്,

കോഴിക്കോട്.

ഒന്നാംപതിപ്പ് 1958
കോപ്പി ആയിരം
പകർപ്പവകാശം
പ്രസാധകന്മാക്ക്

അച്ചടി:

അൽ-ഹിലാൽ പ്രസ്സ്, കോഴിക്കോട്.

032 : 1xN5
J8

വില: 6ണ.

Rs. 6/-

— മുഖവുര —

ഈ മാപ്പിളപ്പാട്ട് സമാഹാരം ഈയുള്ളവന്റെ നാലാമത്തെ കൃതിയാണ്. 'നെടുവീർപ്പുകൾക്കും' 'തെരുവിന്റെ ചിന്ത'യ്ക്കും 'ആമിനക്കുട്ടി'ക്കുംസഹൃദയന്മാർ നല്കിയ സ്വീകരണമാണ് 'ആശകൾ വിടരു'ന്നതിനു പ്രേരകമായിനിന്നതെന്ന പരമാർത്ഥം ഈയവസരത്തിൽ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നതിൽ എനിക്കഭിമാനമുണ്ട്. മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൾ മലയാളീകരിച്ചാൽ അതിന്റെതായ ആസ്വാദ്യത അമ്പതുശതമാനമെങ്കിലും നഷ്ടമായിപ്പോകുമെന്ന ചില മാപ്പിളക്കവികൾക്കുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഈ കൃതിയിൽ വിസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തിനു് ഒരുപക്ഷെ ഞാൻ അഹ്നായേക്കാം. അറിവുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ തിരസ്കരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശമില്ലെങ്കിലും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും തെറ്റാവുകയില്ലല്ലൊ.

ചില മാപ്പിളപ്പാട്ടുകളിൽ മാപ്പിളമാരുടെ സംസാരഭാഷയ്ക്കു് പുറമെ, ഒട്ടനേകം അറബിവാക്കുകളും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇത്തരം കൃതികൾക്കു് മാപ്പിളമാരുടെ ഇടയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിയുമെങ്കിലും ഇതരന്മാരെ ആകഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അറബി പദങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കഴിയുന്നേടത്തോളം ചുരുക്കുകയും, കൂടിയേ കഴിയൂ

എന്നുള്ളേടത്തു് എല്ലാവക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന വാക്കുകൊം ("മുഹബ്ബത്തു്, കൽബു്, ഹലാക്കു്") തിരഞ്ഞെടുത്തുപയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നുമാണു് എന്റെ വിനീയമായ അഭിപ്രായം.

ഈ അഭിപ്രായത്തെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണു് ഇതിനുമുമ്പുള്ള മൂന്നു കൃതികളെയും പുറത്തിറക്കിയതു്. നാലാമത്തേതു് അതിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഭാഷയോടുകൂടിയതാണു്. ഈ കൃതിയിൽ മാപ്പിളഭാഷയ്ക്കു് യാതൊരു സ്ഥാനവും നല്കിയില്ലെന്നുള്ള അപരാധം എന്റെമേൽ ചുമത്തിയേക്കാം. മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൊംക്കുള്ള സംഗീതാത്മകതയ്ക്കിനു് ഇതുമൂലം വല്ല കുറവും പറ്റുമെങ്കിൽ ആ അപരാധത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരവും ചുമക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണു്.

'നിരുപമമായ ആനന്ദാനുഭൂതികളുടെ ചിറകുകളിൽ ഏറിക്കൊണ്ടു്' അനുവാചകരെ വസന്തത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യങ്കൊംക്കുമപ്പുറം, മഴവില്ലിന്റെ പടിപ്പുരക്കുമപ്പുറം സ്വർഗ്ഗീയമായൊരു സ്വപ്നലോകത്തിലേക്കു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൊംക്കുള്ള കഴിവു്, മനുഷ്യഹൃദയത്തോടലിഞ്ഞുചേർന്നു ഒരു കൊച്ചു നർത്തകിയെപ്പോലെ ചുമടു വെച്ചുപോകുന്ന അതിന്റെ രീതികളിലാണു് നിലക്കൊള്ളുന്നതെന്നാണു് ഈയുള്ളവന്റെ അഭിപ്രായം.

ഒരവതാരികയിലൂടെ, എന്നുവെച്ചാൽ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പിരടിക്കുപിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു നിറുത്തി "ഇതാ ഇവനും ഒരെഴുത്തുകാരനാണെ" എന്നു പറയുവാൻ തക്കവരുമായി 'സേവ' യൊന്നുമെനിക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു അവതാരിക കൂടാതെതന്നെ എന്റെ നാലാമത്തെ കൃതിയായ ഈ സമാഹാരത്തേയും സഹൃദയന്മാരുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിന്റെ പ്രസാധകത്വം ഏറ്റെടുത്ത പി. കെ. ബ്രദേഴ്സുകാർക്ക് നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഈയവസരത്തിൽ ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

എന്നു്, വിനീതൻ,

കലവക്കോടു്,
15-9-'55

മെഹർ.

"അഹല്യ"ത്തക്കുളിർവനിയിൽ അഴക
ചേക്കും നവമലരെ !

മഹതി, നിൻവദനം 'നൈസ്പ്ല'നവനിയഖിലം
കാത്തിരിപ്പൂ !

ഭുവനമൊക്കെ പരതിയാലും പുതുമപൂക്കും
തവമുഖംപോൽ

കവിത നൽകും ഒരു മലക്കാവുലകിലെവിടെ
പൊൻകിനാവേ !

ജഗമിതെത്രക്കരളുരുകി കനവ് പാത്തു്
മരുവിയാലും

ഗഹനമിൽ നിൻ അഴകിനൊപ്പം ഉഡുഗണങ്ങൾ
വിരിയുകില്ല.

കനവിലെത്തിക്കരളടിയിൽ കുളിരു ചേക്കും
പുതുനിലാവേ !

നിനവിലൊളിയായ് ചാരെവന്നൊരു ചിരി
പകർന്നാലെത്രചേതം ?

സാഹിതീദേവിയോട്

(രീതി—അപ്പൂത്തടത്തിലിറങ്കി കളൽ താൻ)

മറവിതൻ തിരമാല പൊങ്ങിമറിഞ്ഞു
കുറെനാൾകൾ നിജകണ്ണിൽനിന്നു മറഞ്ഞു
കരിയുന്ന കരളോടെ ചുററിത്തിരിഞ്ഞു
വരവാണ് തവഭക്തൻ അവസാനമിങ്ങു.

അറിയില്ലെ? യിത്രനോക്കു വദനം, മറന്നോ ?
അരിമുല്ല മമനാദം പാടെ മറന്നോ ?
വിരിയുന്ന ചിരിയോടെ ചാരത്തുവന്നെൻ
കരളിന്നു കുളിർ തന്നു കാലം മറന്നോ ?

മണൽഭൂമിയഖിലം ഞാൻ ചുററിനടന്നു
കനിവൂറും കരളൊന്നു കാണാനുഴന്നു
ഉറവില്ല, കനിവേല്പം ചിത്തങ്ങളില്ല.
മരുഭൂമി,മലരൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ലാ.
ഒരു തുള്ളി ജലമില്ല ദാഹം തണിപ്പാൻ
വിരിയുന്ന സുമമില്ല മുത്തി മണക്കാൻ
കരിയുന്ന കരളോടെ ഞാൻ നിന്നെയോർത്തു
വിരഹത്തിൽ മനം വിട്ടു കണ്ണീരുതിർത്തു

അണയുന്നു തവഭക്തൻ വീണ്ടും നിൻ തോപ്പിൽ
തണലുണ്ടൊയിവനൊന്നു നിൽക്കാനത്തോപ്പിൽ ?
മനതാരിൽ പരിഭവം വെക്കല്ലെ ജീവി !
മനംനൊന്തു മുഷിയല്ലെ സാഹിതീദേവീ !

തവചുണ്ടിൽ വിരിയുന്ന പുഞ്ചിരി നോക്കാൻ
കവിതകളരുവിട്ട കാലങ്ങൾ നീക്കാൻ
ഒരുമൂലയവിടത്തിൽ നൽകണം ബീവി !
വിരഹത്തിൽ മുഷിയല്ലെ സാഹിതീദേവീ !
തവനീല നയനങ്ങൾ കവിത കുറിച്ചാൽ
നവമാകും മഴവില്ലിൽ അധരം പുളച്ചാൽ
അതു നോക്കിയിവനൊന്നു പാടണം ബീവി !
അനുവാദം നീ നൽകുമോ യെന്നെറ ദേവീ ?

മലരുന്ന മലരിന്നെറ പുഞ്ചിരിപോലെ
പുലരുന്ന പുലരിതൻ പൊൻശോഭപോലെ
മമമുന്നിൽ തെളിവാൻ്റ വരണം നീ ലോലേ !
മയിലാട്ടംപടി നൃത്തംവെയ്ക്കണം ലീലേ !
കിളിനാദം തവഗാനം ഞാൻ കേട്ടിരിക്കും
പുളകത്തിൽ മമചിത്തം താളം പിടിക്കും
അരിമുല്ല മലരിന്നെറ വിരിയുന്ന ചുണ്ടിൽ
കരിവണ്ടിൻ സ്വരമോതുന്ന ഞാൻ വന്നിരിക്കും
നുരയൊത്തു പൊടിയുന്ന മധു ഞാൻ കുടിക്കും
കരളിന്നെറ കരളെന്നു പാടി സ്തുതിക്കും

അണയുന്ന തവഭക്തൻ വീണ്ടും നിൻതോപ്പിൽ
തണലുണ്ടോയിവനൊന്നു നില്ക്കാനത്തോപ്പിൽ ?
മനതാരിൽ പരിഭവം വെക്കല്ലെ ബീവി !
മനം നൊന്തു് മുഷിയല്ലെ സാഹിതീദേവീ !

അജ്ഞാത കാമുകി

(രീതി—അഹദിയത്തെന്നടിമുരട്ടിൽ)

ചാരെവന്നെന്നെത്തലോട്ടുന്നാരുനീയെൻ
പൊന്നുഷസ്സേ !
പാരിലെന്റെ ജീവിതമൊരുത്സവമാക്കും നഭസ്സേ !
ജീവിതത്തിൻ തേൻ നുകരാൻ വന്നതാണൊ
മഞ്ഞ് ജ്വാളാംഗീ !
ഭാവിയിന്നിരുൾ നീക്കാൻ പോന്നതാണൊസുന്ദരാംഗീ!
ജീവിതത്തിന്നാശകൾ തകർന്നതാമീഭാജനത്തിൽ
പാവനപ്രേമം നിറയ്ക്കാൻ വന്നതാണൊ ചാരുനേത്രെ ?
മുല്ലമാലക്കൈകളാൽ നെറുകിത്തടം തലോടിയെന്നിൽ
അല്ലിൽവന്നു നിദ്രയൂട്ടും പൊൻകിനാവേയാരു നീയും ?
മോഹിനീ, നിന്നെത്തിരഞ്ഞെൻ ഹൃദയം
പറന്നിടുമ്പോൾ
മോഹമാകെ പക്ഷവും വിടുത്തിയെങ്ങും പാറിടുമ്പോൾ
മിന്നലൊളിപോലെ നീയെൻപിന്നിലായി വന്നുനിന്നു
അന്നമേ,യെന്നെ തലോടിയാഞ്ഞു പുൽകി നിന്നിടുന്നു
രോമഹർഷമൂടിടും സംഗീതധാര നിർഗ്ഗളിക്കും
കോമളപൂങ്കാവനത്തിലെത്തുവാൻ ഞാൻ
വെമ്പിടുമ്പോൾ
അന്ധകാരം മൂടിനിൽക്കും ഇച്ചെറുകുടിലിലെത്തി
മന്ദഹാസം തൂകി യെന്നിലിക്കിളി പകർന്നിടുന്നു
നമ്മളന്യോന്യമറിയാതെ തുകാലമിത്തരത്തിൽ

നമ്മ്സല്ലാപം നടത്തും ? കാര്യമെന്തു ഓർത്തുനോക്കു ?
കാര്യമില്ലാതെത്രകാലം നീണ്ടുനില്ക്കും നിൻവിനോദം ?
മാരിവില്ലേ ! നേരിലൊന്നു വന്നുനിന്നു പുഞ്ചിരിക്കു !
എങ്ങുമെങ്ങും നിന്നെ ഞാൻ തിരഞ്ഞൊടുവിൽ
കണ്ടിടാതെ,
തിങ്ങിടും നിരാശയിൽ തളർന്നു ഞാനുറങ്ങിടുമ്പോൾ
തങ്കമേ, തത്തിക്കളിച്ചടുത്തുവന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു
പൊൻകിനാവായ്നിന്നു നീയെൻ നിദ്രയുമായ്
സല്ലപിച്ചു !
ഞെട്ടി ഞാനുണർന്നു, നിന്നെക്കെട്ടിയൊന്നു
പുൽകുവാനായ്
നീട്ടിയ കരങ്ങളോടെ ഞാനടുത്തു വന്നിടുമ്പോൾ
മാറിമാറി നീയകന്നു മായമായിപ്പോയിടുന്നു
ക്രൂരരുളിൻ കട്ടിയിൽ ഞാൻ കുട്ടിമുട്ടി നിന്നിടുന്നു
ധർമ്മമാണോ? ഞാനടുത്തുവന്നിടുമ്പോൾ നീയകന്നാൽ
മർമ്മമെന്തോ ? പെൺമണീയിപ്പിഴലാട്ടം
എന്തിനാവോ ?
നമ്മളന്യോന്യമറിയാതെത്രകാലം ഇത്തരത്തിൽ
നമ്മ്സല്ലാപം നടത്തും ? കാര്യമെന്തുണ്ടോർത്തുനോക്കു ?
കാര്യമില്ലാതെത്രകാലം നീണ്ടുനിൽക്കും നിൻവിനോദം
മാരിവില്ലേ, നേരിലൊന്നു വന്നുനിന്നു പുഞ്ചിരിക്കു !

അബലയുടെ വിലാപം

(രീതി—മാനിതാകോതി കൽബിൽ)

ആരെന്റെ കരൾ നീറിക്കരിയുന്ന കഥ കേൾപ്പാൻ ?
പാരിതിലൊരുത്തനെയെനിക്കില്ലല്ലോ ?
കണ്ണീരിൻ കയത്തിൽഞാൻ ഗതിയറവലയുമ്പോൾ
കൈകാട്ടിക്കരക്കേറാൻ സഖിയില്ലല്ലോ !
താലോലിച്ചുരിമയിൽ വളർത്തിയ പിതാവും പോയ്
കാലത്തിൻ കരിങ്കാറിന്നടിയിലായി.
ക്രൂരമാം വിധി തട്ടിയെടുത്തുമ്മാനെയും പിന്നെ
ഊരെങ്ങുമലഞ്ഞു ഞാൻ തിരിയാറായി.
ആശകൾ പലതെന്റെ യകക്കാമ്പിൽ മുളച്ചപ്പോൾ
നാശമിപ്പുണി വിധി നടത്തിയല്ലോ !
ആരുണ്ടെൻ പൊരിയുന്ന കരളിനെയറിയുവാൻ
പാരിന്റെ മനുഷ്യത്വം മരിച്ചുപോയൊ ?
മോഹിച്ചോർ പലരുണ്ടീയബലയെ വളയുന്നു
സ്നേഹിപ്പാനൊരുത്തരും അണയുന്നില്ലാ.
നോവുന്ന കരളോടെ കരഞ്ഞുഞാനിരിക്കവെ !
രാവിലെൻ പുര ചുറ്റി നടന്നിടുന്നു
പ്രേമത്തിൻകുളിർകാറ്റ്കൊതിക്കുമെൻസമീപത്തിൽ
കാമത്തിൻ കൊടുങ്കാറ്റിന്നടിപ്പെടുന്നു

നില്ക്കുന്നു സമുദായമിതുനോക്കിയൊരുടിക്കിൽ
കയ്ക്കുന്നോ,നിനക്കെന്റെ കഥ കേൾക്കുമ്പോൾ ?

താല്പര്യം നിനക്കുണ്ടായിട്ടുംനിന്റെ യരികെ ഞാൻ
വില്പനച്ചരക്കായിട്ടണഞ്ഞുവെങ്കിൽ !
മാളിക,മലർശയ്യ ചമയ്ക്കുന്ന സമുദായം
കാളുന്ന കൂടിലിനെയറിഞ്ഞിടുമോ ?
പട്ടിണി കിടത്തിയെന്നഭിമാനം കവരുവാൻ
ദുഷ്ടതേ,സമയംകാത്തിരിപ്പാണോ നീ ?
ഇല്ലാ നീ ചിരിച്ചാലും,പണമെത്രചൊരിഞ്ഞാലും
പുല്ലാണ് നിനക്കു ഞാൻ വഴങ്ങുകില്ല.
ഇച്ചെറു കൂടിലിൽ ഞാൻ മരവിച്ചു മരിച്ചാലും
ഇപ്പോൽ നിനക്കെന്നെ ലഭിക്കയില്ല.
കാമത്തിൻ ചൂടുകാട്ടിൽ അനേകം പെൺമണികളെ
ഹോമിച്ചു തഴമ്പിച്ച പിശാചല്ലേ നീ !
പുഞ്ചിരിപ്പൂതുമലർ വികസിക്കും അഴകിന്റെ
നെഞ്ചകം പിളരുന്ന പിശാചല്ലേ നീ !
മൃത്യുതൻ മലക്കാവിലെനിക്കുണ്ട് സുമശയ്യ
ആത്തിയോടതും കാത്തിങ്ങിരിപ്പാണ് ഞാൻ.

വന്നാലും മരണമേ! നിജതോപ്പിൽ വിലസുമാ-
പൊന്നലരതാ മാടി വിളിക്കുന്നെന്നെ !
പാരിന്റെ വിഷക്കാറ്റ് ശ്വസിച്ചു നിന്നിടുമെന്നെ
ആരാമക്കുളിരേൽക്കാനനുവദിക്കൂ !

കൊച്ചനർത്തകി

(രീതി—കുട്ടിച്ചെന്താമര കുട്ടിതത്തേ)

മഞ്ഞക്കിളിപോലെ പാട്ടുപാടി-യവൾ
മഞ്ഞണിത്താരയിലാടിയാടി.
കവിളിൽ കമനീയ വണ്ണരാശി-നിറം
കളമാരി വില്ലുകൾ വീശി വിശി.
മൊഞ്ചിയലുമിരു ചുണ്ടുകളിൽ-ഇളം
പുഞ്ചിരി മൊട്ടുകൾ തിങ്ങി തിങ്ങി
നീലക്കൺ രണ്ടും ചരിച്ചുവെട്ടി-പല
ലീലകൾ കൺകോണിലോളം വെട്ടി
ചേമന്തി മല്ലിക ചേർത്തിണക്കി-യൊരു
പൂമാല കയ്യിലെടുത്തു പൊങ്കിൽ
കാനനലക്ഷ്മിതന്നുദ്യാനത്തിൽ-കൊച്ചു
മേനക നൃത്തം ചവിട്ടിനിന്നു
കാലിൽ കിലുങ്ങും ചിലങ്കയില്ലാ-മാറി-
ലാലസിക്കും സ്വർണ്ണമാലയില്ലാ.
പട്ടുടുപ്പില്ലാപകിട്ടുമില്ലാ-വില-
യൊട്ടുമതിക്കും വളകളില്ലാ.
നാട്ടിൻപുറത്തിൻെറ ദേവതക്കു്-വെറും
പട്ടുടുപ്പെന്തിനു മോടി കൂട്ടാൻ?
ലല്ലല, ലല്ലല, പാട്ടുപാടി-യൊരു
മുല്ലപ്പൂച്ചെണ്ടു് മുടിയിൽ ചൂടി.

തത്തിക്കളിച്ചവൾ പാടിനിന്നു-ഒരു
മത്സ്യമില്ലാത്തക്കാനനത്തിൽ.
അല്ലെങ്കിലാരുണ്ടീ സൌന്ദര്യത്തിൻ-വില
തെല്ലെങ്കിലും കാണാനീലോകത്തിൽ

കാമനപ്പൂവേ, നീയാടിനിൽക്കൂ !-മമ
രോമാഞ്ചമല്ലേ നീ, നൃത്തംവെക്കൂ !
ലീലകളാടിടുമോമലാളേ !-തവ
പേലവപാദത്തിൻ സ്പർശനത്താൽ
സൂനനിരകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടേ-യതാ
കാനനം കോൾമയിർക്കൊണ്ടിടുന്നു.
നൃത്തം ചവിട്ടുമെൻ കൊച്ചുകള്ളീ !-നിജ
നർത്തനമിങ്ങു തുടങ്ങിയെന്നാൽ
മൊട്ടുകളൊന്നില്ലീ പൂവനത്തിൽ-വെറും
പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന പൂക്കൾ മാത്രം.
നീലക്കയിലുകൾ പാടിപ്പാടി-തവ
കാലൊച്ച നോക്കിപ്പറന്നിടുന്നു
തുള്ളുമിലകൾ തൻപിന്നിൽവന്നു-ഇളം
തെന്നലൊളിച്ചതാ നോക്കിടുന്നു.
കാമനപ്പൂവേ, നീയാടിനിൽക്കൂ !-മമ
രോമാഞ്ചമല്ലേ നീ, നൃത്തം വെക്കൂ !

കാണാത്ത കണ്ണുനീർ

(രീതി—എങ്ങും നെഞ്ചിയുള്ള)

കാണുമാമേടയിലേണാക്ഷിയാളൊന്നു കാണാത്ത-
കണ്ണീരുതിർത്തുകൊണ്ടെ-
പലവിധ-മാനസ ചിന്തയാൽ നീറുന്നുണ്ടോ !
നോവുമവൾതൻ ചിത്തം ഭാവനയാൽ മുമ്പ്
ജീവിതത്തിന്റെ മധുരകരാൻ-
ഒരുനവ-പൂവാടിയൊന്നു പണിതവളാം.
പണ്ടാമണിമേടയ്ക്കുണ്ടായെരന്തസ്സും, തണ്ടല
രാക്ഷികൾ പുഞ്ചിരിച്ചും-
സുമനിര-വിണ്ടലംപോലെച്ചമച്ചുവെച്ചും.
കൊഞ്ചിക്കഴഞ്ഞുകൊണ്ടാട്ടവും ലീലകളും
മൊഞ്ചിയലും നല്ല പെൺകൊടികളും-
മട്ടുമല-രഞ്ചിടും ചന്തങ്ങളെന്തു ചൊല്ലാൻ ?

* * * * *

അന്നാമണിമേടക്കാനന്ദമൂട്ടിടും മംഗല്യം
മുന്നു കഴിഞ്ഞുപോയി
പലതരം-പൊന്നാരനാൾകളും അകന്നുപോയി.
ആയിരം, ആയിരം സ്ത്രീധനം നൽകിയും,
ആശകളേശും പൊൻപണങ്ങളും.
പൊരിയവെ-മായുമിക്കാലമെന്നാരറിഞ്ഞു !

കാലത്തിൻചക്രം തിരിഞ്ഞുപോയ് വേഗത്തിൽ,
നാലുകെട്ടാകെ കുതിന്നുപോയി.
അതിനകം-ലോലാക്ഷിയൊന്നു വളരലായി.

ആചാരത്തിൻെറ വെടിക്കെട്ടുപൊട്ടിച്ചു
നീചത്തമാകേ തളന്നുപോയി.
മകളുടെ-മോചനമോർത്തിരിപ്പിലായി.

* * * * *

പൊൽപ്പുലരികൾ കഴിഞ്ഞുപോയ് സപ്തങ്ങൾ
മുച്ചൂടും വീണകരിഞ്ഞുപോയി.
കിളിയുടെ-പുഷ്പിച്ച മോഹം ഉതിന്നുപോയി.

പ്രേമത്തിൻ പൂന്തേൻ കുടിക്കാനവളുടെ
ഓമനച്ചുണ്ടു് കൊതിച്ചിടുന്നു.
പകലിര-വാമാനം നീരിപ്പുകഞ്ഞിടുന്നു
ഉള്ളവരാരും അണഞ്ഞില്ല, വേർപ്പുവാൻ
ഇല്ലാത്തോക്കെങ്കിൽ കൊടുക്കുകില്ല.
കരളിലെ-വല്ലാത്തഹങ്കാരം, ഓർത്തുനോക്കൂ !

മംഗല്യത്തിന്നിപ്പോൾ മാരർ വരുന്നില്ല,
മംഗളനാളുമണയുന്നില്ല.
കനവിലും-മംഗല്യസൂത്രമണിയാനില്ല.

കണ്ണുകൾ തങ്കക്കിനാവിൻെറ കാവ്യങ്ങൾ
തീർത്തുല്ലസിക്കേണ്ടും യൗവ്വനത്തിൽ.
മഹിളയിൽ-കണ്ണുനീരേകിയ നീതിയേതു ?

യാഥാസ്ഥിതികത്വവും, വിത്തപ്രതാപവും
ഒത്തുചമച്ചുള്ള ദുർന്നീതികൾ
അവനിയിൽ-ഏതേതു കാഠിന്യം ചെയ്തതില്ലാ ?

നീറും നിശ്വാസങ്ങളോരോന്നിലുമവൾ
നീറി ദഹിക്കുന്ന നാകംകൾതോറും.
കരളിനെ കീറുന്ന-ഖേദങ്ങളെന്നുതീരും !

യാഥാസ്ഥിതികത്വമേ, നീ സമുദായത്തിൻ
മാതൃത്വത്തിന്റെ കഴുത്ത്‌വെട്ടി.
ചുടുനിണം-ആത്തിയോടിന്നും കുടിക്കയാണോ ?

മാമൂലിൻമുഷ്ക്ക, നീ മൊട്ടിട്ടു നിൽക്കുമോരോമന-
പ്പൂവിൻ കഴുത്ത്‌നുള്ളി.
അവളുടെ-രോമാഞ്ചത്തിൻ തളിരു കിള്ളി !

തങ്കക്കിനാവേ, നീ തേങ്ങിക്കരയല്ലെ, ശങ്കിച്ചിടേണ്ട
നിൻ സ്വീതത്തിന്റെ
മലരുകൾ-പൈങ്കിളീ, വേഗം വിടരുന്നുണ്ടേ !

ലോലസ്മിതങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞ താരുണ്യമേ !
ലോലേ,യീ മാമൂലിൻ മുഷ്ക്കിൻനേരെ
ഒരുപട-വാളായെൻ തൂലികപോലും മാറും ! !

202622
032:1XN5
J8

ഏകാന്തതയിൽ

(രീതി—ഉടനെ ജൂമൈലത്ത്)

മാമരച്ചോട്ടിലെൻ കോമളപ്പൂവുമൊത്ത്
രോമാഞ്ചമേറുവാൻ കഥകളും പലതുരത്ത്.
അക്കളിത്തോപ്പും പുളകമണയും മട്ടിൽ
ഇക്കിളിയൂട്ടുന്ന ലീല പലതരത്തിൽ
ഏറെക്കളിച്ചു നാം, കാലം കടന്നുപോയി
നീറും കരളിപ്പോളോത്തിട്ടിരിപ്പുമായി.

പ്രേമത്തിൻ പൊൻപൂക്കൾ പൊട്ടി വിടർന്ന കാലം
ഓമ്മയിൽനിന്നങ്ങകറുവാൻ സാദ്ധ്യമാണോ ?

നീയെന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ പിന്നിപ്പൂന്തോട്ടം
മായികെ, പൂത്തു വികസിച്ചൊരാവട്ടം.
ഇന്നുമാ പൂമരം പൂത്തെൻെറ ഹൃത്തടത്തിൽ
ചിന്നുന്നു തുമണം ലോഭമില്ലാതരത്തിൽ.
നിത്യമീപ്പൂങ്കാവിലെത്തി ഞാൻ പുഷ്പഹാരം
കോർത്തെൻകഴുത്തിലിടാറുണ്ട് സപല്പനേരം
നിൻപ്രേമമാല്യമെന്നന്നേരം സങ്കല്പിക്കും
എൻപ്രാണനപ്പോൾ പിടഞ്ഞു തുടിതുടിയ്ക്കും.
കല്യേ,നിൻ കാൽച്ചിലമ്പൊച്ച ഞാനപ്പോൾ
കേൾക്കും
മുല്ലേ,യതൊക്കെ എൻ കണ്ണീരിലസ്തമിക്കും.

ഭൂതകാലത്തിന്റെ മാധുര്യമോത്തിടാത്ത
ചേതനയറ്റ കരളുണ്ടോ ഭൂതലത്തിൽ ?

വെണ്ണിലാവിന്റെ പുതപ്പിൽ മൂടിക്കിടക്കും.
വിണ്ണിലെത്താരങ്ങൾ നോക്കികൺകോണിളക്കും
ജീവിതാനന്ദം തുളുമ്പുമാ പൂവനിയിൽ
ഭാവനകൊണ്ടൊരു ശയ്യ നാം തീർത്തതല്ലേ ?
കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞെൻഗളത്തിൽപിണഞ്ഞുചുറ്റി
പുഞ്ചിരിച്ചെന്നിൽ പുളകം നീ ചാർത്തിയില്ലെ ?
മാമരത്തോപ്പിൽ നീയാടിയാടി നടന്നു.
രോമഹർഷങ്ങൾ വിതറിവിതറി നിന്നു.
താമരപ്പൊയ്കതൻ തീരത്തിൽ നാമിരുന്നു
പ്രേമത്തിൻ മാധുര്യം ആദ്യമായ് നാം നുകർന്നു.

അന്നേരം പൂമരത്തുഞ്ചത്തിരുന്ന കുമൻ
മന്ദംമന്ദം മൂളി സാക്ഷിയായില്ലെ കേമൻ !

ഇന്നുമാപൂമരച്ചോട്ടിൽ ഞാൻ ചെന്നിടുമ്പോൾ
എന്നകമാകെയും നീറിപ്പുകഞ്ഞീടുന്നു.
ആടലാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിലെന്റെചിത്തം
പാടെ തകർന്നു പൊടിഞ്ഞു പോകുന്നുകഷ്ടം !
എങ്കിലും നിൻഗാനശൈലിതൻ വേണുനാദം
എങ്കരളിൽ തന്നിൽ പകരുന്ന രാക്കുയിൽകൂടെ
എൻപ്രേമത്തിന്റെ കുടീരം പണിതുതീർത്ത
ഈമരത്തിൻചോട്ടിൽ ഞാനതു കേട്ടിരിക്കാം.

പൂനിലാവുംവേണ്ട, മുന്തിരിച്ചാറുംവേണ്ട
പ്രേമപൂന്തേൻ നൽകും ഗാനം മതിയെനിക്ക്.

ഹൃദയമുള്ള പിതാവ്

(രീതി—പെട്ടകഞ്ചൈസിൻ)

"കുറ്റം നീ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?" എന്നു ഗൗരവം-
കൂടുമൊരു സ്വരത്തിൽ.
കൂട്ടിൽ നില്ക്കുംപുള്ളിയോടു ചോദിക്കവേ, ന്യായാധി-
പൻ ബലത്തിൽ!

പട്ടിണികൂട്ടിയ പട്ടടയിൽ വെന്തുനീറുമൊരസ്ഥികൂടം
കൂട്ടിച്ചുളിഞ്ഞ കവിളുംകണ്ണീരുമായ് നിന്നീടവേ-
കിടിലം!

എന്തൊരുകുറ്റം നീ ചെയ്തുപോയ് അബ്ദുല്ലേ,-
കൂട്ടിൽ കയറിടുവാൻ?
ഹന്ത, എനിക്കു കരുത്തില്ല നിന്നുടെ ചോരത്തു-
നിന്നിടുവാൻ!

അല്ലിൻറെ കൂരിരുൾകേറുവരെ നിന്നു പാടത്തു-
വേലചെയ്യും
എല്ലു നുറുങ്ങിയ പാവങ്ങൾതൻ കൂലിചൂഷണം-
ചെയ്തോ നീയും?
കള്ളക്കരിഞ്ചന്ത ചെയ്തോ നീ? തൂക്കത്തിൽ-
വഞ്ചന നെയ്തെടുത്തോ?
സൊള്ളു പറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുവല്ലതും-
കണ്ടെടുത്തോ?
തൂടിനുതുട്ടു പലിശ നീ വാങ്ങുന്നോനാണെന്നു-
തോന്നുന്നില്ലാ.

കഷ്ടം, നിനക്ക് കൊഴുത്തതടി, വീർത്ത കുംഭയും-
കാണുന്നില്ലാ !
എന്തൊരുകുറ്റം നീചെയ്തുപോയ് അബ്ദുല്ലേ,-
കൂട്ടിൽ കയറിടുവാൻ ?
ഹന്ത,മന്മാനസത്തിന്നു കരുത്തില്ല നിൻ മുഖം-
കണ്ടിടുവാൻ !
കയ്യിൽ വിലങ്ങുവെച്ചാവൃദ്ധയോഗിയെ ദണ്ഡിക്കും-
ലോകനീതി
പൊയ്യല്ലേ, പിച്ചിക്കരിച്ച കളയപ്പെടേണ്ടും വെറ-
മനീതി
വിങ്ങുന്നു, പൊട്ടുന്നു, കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നു, നിന്നു-
വിറച്ചീടുന്നു
തിങ്ങുന്ന താടി രോമത്തിന്നടിയിലാ കണ്ണീരൊ-
ളിച്ചീടുന്നു
ആരുണ്ടീപാവത്തിന്നന്തരംഗത്തിന്നിടിവെട്ടു-
കേട്ടീടുവാൻ ?
ആരുണ്ടീനീതിതൻ പുസ്തകക്കെട്ടിലൊന്നാഞ്ഞു-
ചവിട്ടിടുവാൻ ?
"കുറ്റം നീ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?" എന്നു കോടതി-
പിന്നെയും ചോദിക്കവെ,
നെറ്റി വിയർത്തു നിന്നിടും അബ്ദുല്ല വിങ്ങിപ്പറ-
ഞ്ഞിടവെ,
"പൊന്നെജമാനെ,എനിക്കാറു മക്കളുണ്ടൊക്കെ-
ച്ചെറുപ്പമാണേ,
തിന്നുവാൻവല്ലതും തെണ്ടിപ്പാനുള്ളത് ഞാനൊ-
റ്റൊരുത്തനാണെ !

എട്ടുദിവസമായിട്ടൊരു ജോലിയും കിട്ടാതെ-
പട്ടിണിയാൽ
കുട്ടികളാറുംകരഞ്ഞുതളർന്നീടുമിതങ്ങളാരറിയാൻ?
കുഞ്ഞിമക്കളാറും കഞ്ഞിയില്ലാതെ മരിക്കുവാ-
നായിടവെ
കുഞ്ഞാമുറാജിൻെറ പാടത്തെ നെല്ലല്പംഞാൻ-
കൊയ്തെടുത്തിടവേ!''
ഏവം പറഞ്ഞവൻ കണ്ണീരിൻ ഗംഗയിൽ-
മുങ്ങിത്തുടിച്ചിടവേ,
പാവം തൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ക്ഷീണിച്ചുവീഴുന്നതും-
മുമ്പിൽ കണ്ടിടവേ.

* * * * *

മർദ്ദകനീതി, നീ കുറക്കാരൻ തന്നെന്നാത്തു വിളി-
ച്ചീടട്ടെ!
ഹൃദയമുള്ള പിതാവെന്നു നിന്നെ ഞാനുച്ചത്തിൽ-
ഘോഷിക്കട്ടെ!
നിന്നെപ്പോലായിരമായിരമബ്ദുല്ലമാർ വെന്തു നീറി-
ടുമ്പോൾ
തിന്നുവാനില്ലാതെ ചെറുപ്പൂരുള്ളിൽ ചത്തു മുടി-
ഞ്ഞിടുമ്പോൾ
കുമ്പാരമായ പണത്തിൻെറ മേലിരുന്നാനന്ദം കൊ-
ണ്ടിടുന്ന
കുറുന്മാരെ തീറ്റിപ്പോറ്റും സമുദായം കൺതുറന്നും-
ചിമ്മിടുന്നോ!!

പുല്ലാണ് തുലികേ, നീ വേഗത്തിലൊരു ഖഡ്ഗമായ്
മാറിടണം,
പുല്ലുപോലീ നീതി തന്നെറ കഴുത്തിനെ വെട്ടി
നുറുക്കിടണം !
കയ്യേററം ചെയ്തവനാണെന്നു നിന്മേലപരാധം
ചൊല്ലിട്ടുന്നേൻ
കയ്യടക്കം വെച്ചിരിക്കുന്ന കൂട്ടരെ കുററം
പറയുന്നുണ്ടോ ! !
ഭാവനയിൽപോലും നിഷ്പക്ഷമായൊന്നു ചിന്തിച്ചു
നോക്കിടുവാൻ
ഭാവമില്ലാത്തൊരു ലോകമെന്നല്ലാതെ മറെറന്തു
ചൊല്ലിടുവാൻ ! !

ഗൌരവമൊട്ടും കുറയാത്ത ഭാവത്തിൽ
ന്യായാധിപനിരുന്നു.
ഗൌരവത്തോടെ നിയമക്കിത്താബിന്നെറ
പേജ് മറിച്ചിടുന്നു.
മത്സ്യരെക്കൊല്ലുന്ന ന്യായത്തിൻ പീഠമേ !
ആകാശം പൊട്ടിവീണൊ ?
മത്സ്യത്തക്കൊട്ടം വിലയില്ലേ ? ദൈവത്തിൻ
ഭൂമി നിൻ കയ്യിലാണൊ ?

"ആറു മാസത്തെ കഠിന തടവെ"ന്നു കോടതി
ചൊല്ലിടവേ
ആരാണപരാധിയെന്നു മനുഷ്യത്വം ശങ്കിച്ചു
നിന്നിടവേ

പുലർകാലം

(രീതി—ചൊകി മൊഴിക്കവൻ ചൊന്നനെ)

താരാസമൂഹങ്ങൾ കൺചിമ്മി—ശുക്ര
താരംനഭസ്സിലതാ പൊങ്ങി
പൂർവ്വദിക്കിൻ മണിമേടയിൽ—നവം
പൂക്കൾ വിതറിയ ശയ്യയിൽ.

ഇന്നലെ രാവിൽ മയങ്ങിയോ—രുഷഃ-
ക്കന്യകമന്ദമെണീക്കുന്നു.
ചിന്നിച്ചിതറിയ കുന്തളം—വാരി-
പ്പിന്നിലേക്കിട്ടവൾകെട്ടുന്നു.

മന്നിലേക്കൊന്നു കടാക്ഷിപ്പാ—നവൾ
മന്ദം തുറന്നു മണിവാതിൽ
മാലോകത്തിൻ നീറും നിശ്വാസം—അപ്പോൾ
ലോലയെപ്പുൽകുവാനെത്തിയെ

"പുഞ്ചിരി പൂക്കുന്ന മുമ്പിലായ്—നീയീ-
നെഞ്ചകം പൊള്ളുന്ന സത്യങ്ങൾ
കണ്ടൊരു സാക്ഷിയായ്ത്തീരണം—ഞങ്ങൾ-
ക്കുണ്ടൊരു യുദ്ധമെന്നോർക്കണം"

മാരുതൻവന്നു ചെവിക്കുള്ളിൽ മന്ദം
നേരുരചെയ്തവൻ നീങ്ങിയേ.

പൊന്നുഷസ്സൊന്നെത്തിനോക്കിയേ—മുഖം
ഖിന്നതയാൽ തുടുപ്പേറിയെ

* * *

നട്ടെല്ലു പൊട്ടിത്തകർന്നപോ—ലെത്ര
ചെറുപ്പരുകൾ കിടക്കുന്നു.
പട്ടിണി തീർത്തുള്ള പാഴ്ക്കുണ്ടിൽ—നോക്കൂ!
ഞെട്ടറ്റ പുഷ്പങ്ങൾ വീഴുന്നു.
ക്രൂരിരുളിൽ മണിമേടയിൽ—നിന്നു
ക്രൂരത്വം നൃത്തം ചവിട്ടുമ്പോൾ
ഇന്നലെ രാവിൽ ചതഞ്ഞതാം—നവം
പൊന്നലരല്ലെയിക്കാണുന്നു!
നിദ്രാതൻ മാത്തട്ടിലിന്നലെ—രാത്രി
നീ പോയ് മരുവിയ നേരത്ത്
ക്രൂരിരുളിന്റെ കൊട്ടാരത്തി—ലെത്ര
ചോരന്മാർ വന്നുല്ലസിച്ചില്ല?
മാടങ്ങൾ പൊട്ടിക്കരയുന്നു—മണി
മേടകൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.
നിർഭയത്വത്തിന്റെ വേദിയിൽ—നിന്നു
മർത്ത്യകന്മാർ നൃത്തം വെക്കുന്നു!

പാരാകെ ദൈവത്തിൻ സത്തല്ലേ—യിതി-
ലാരുണ്ടവകാശമോരുവാൻ?

ദൈവത്തിൻ ഭൂമിയിൽ വേഗത്തിൽ—ഒരു
സർവ്വോദയത്തിൻ പുലർകാലം.
കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നോക്കേകുവാൻ—എന്തെ
പൊന്നുഷസ്സേ, നീ മുതിരാത്തൂ ?
പാവങ്ങൾ തന്റെ പടവാളിൻ—സ്വപനം
പാവികൾക്കായിട്ടയരണൊ ?
മർദ്ദിതവർഗ്ഗങ്ങളൊന്നായി—ചേന്നു
യുദ്ധക്കളത്തിലിറങ്ങണോ ?
ചോരപ്പുഴകളൊഴുക്കണോ—ഞങ്ങൾ
പാരിന്റെ നെഞ്ചു പിളർക്കണൊ ?
പുഞ്ചിരി പൂക്കുന്ന മുമ്പിലായ്—നീയി
നെഞ്ചകം പൊള്ളുന്ന സത്യങ്ങൾ
കണ്ടൊരു സാക്ഷിയായ്തീരുവാൻ—നിന
ക്കുണ്ടൊ കരുത്തു് കരളിന്നു് ?

ദൈവത്തിൻ ഭൂമിയിൽ വേഗത്തിൽ—ഒരു
സർവ്വോദയത്തിൻ പുലർകാലം.
കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നോക്കേകുവാൻ—എന്തെ
പൊന്നുഷസ്സേ, നീ മുതിരാത്തൂ ?

വഴിത്താരയിൽ

(രീതി — എന്തിനാണ് പൂങ്കുരലെ)

മാനസം കവർന്നിട്ടൊരോമനത്തമാണ് നീ
ഞാനതല്ലാ നിന്നതെന്നറിഞ്ഞിടുക താരകേ!
ഏതുമേതും ഓർത്തിടാതെ വന്നതാവാം പാരെ നീ
മോദമാർന്നേൻ ചിത്ത, മൊന്നു മന്ദഹാസം പൂണ്ടഞാൻ
പാലൊളിപ്പൂവെണ്ണിലാവിൻ കൊച്ചുലകം കൺകളിൽ
ലോലമാകും ഗാനമൊന്നു തീർപ്പതായിക്കണ്ടു ഞാൻ.
മാരിവില്ലിൻ പൊന്നഴകാ കോമളാധരങ്ങളിൽ
മാറി മാറി വന്നൊളിച്ചു പോവതായിക്കണ്ടു ഞാൻ.

കാര്യമില്ല, എങ്കിലും കണ്ണുകൾ ഭംഗി കാണുകിൽ
മാരിവില്ലോ നോക്കി നിന്നാലയതപരാധമോ !!
സാനുമോദം ഞാനമലെ, നിന്നു വഴിത്താരയിൽ
മാനവക്കെന്തോയിതിൽ 'കുശുകുശു'പ്പാനുണ്ട് പോൽ?
പാരിതിൻ പരുപരുത്ത നീതിസാരപുസ്തകം
ആരിലും കുറ്റം ചുമത്തുന്നോരെ കയ്യിലല്ലയോ!
കോമളത്തമാർന്നു പൂവ്വൊന്നുവിടർന്നു നില്ക്കുകിൽ
ഓമനത്തം നോക്കിയൊന്നു നിന്നുപോയാൽ കുറ്റമോ!

എന്നകം തുറന്നു നിന്നോടൊന്നുചൊല്ലാം കേൾക്ക നീ
മന്നിലെനിക്കുള്ളമോഹമാണിതെന്നതോർക്കണേ
ചുംബനം തുളുമ്പി നില്ക്കും നിൻപവിഴച്ചുണ്ടിനാൽ

ഇമ്പമേലും പുഞ്ചിരി പൂക്കളെറിഞ്ഞിടേണ്ടനീ!
പൊൻപവിഴച്ചുണ്ടിതളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങിനിന്നിടും
ചുംബനങ്ങളെൻ വദനത്തിലുതിർത്തിടേണ്ട നീ!
കണ്ണിണക്കോണിൽ കതിരൊഴുക്കിഎന്റെകൽബതിൽ
പൊന്നഴകേ, കോളിളക്കമൂട്ടിടാൻ മുതിരേണ്ട നീ!

എങ്കിലും നീയീ വഴിത്താരയിലൂടെ നീങ്ങണം
തങ്കമേ, നീ നിത്യവും മന്ദം നടന്നു പോകണം.
എന്നുമെന്നും ഞാനതു നോക്കിയിരിക്കും കണ്മണീ!
ഖിന്നതവിടുന്നു ഞാൻ ഗാനം രചിക്കും പെണ്മണീ!
നിന്നഴകെൻ തുലികത്തുമ്പിൽ നടനം ചെയ്യണം
മന്ദമന്ദമെൻ കരളിൽ കാവ്യസൂനം പൂക്കണം.
വെള്ളി നക്ഷത്രം വിരിഞ്ഞ വെണ്ണിലാവിൻ രാവിതിൽ
പുള്ളിമാനെ,നിന്നെയോർത്തെനിക്കിരുന്നുപാടണം
മോഹിനീ,യെൻ ഹൃത്തടത്തിൻ കാവ്യലക്ഷ്മിയാണ് നീ
മോഹമാണീച്ചൊൽവതെല്ലാം വിസ്മരിച്ചിടേണ്ട നീ!

ഇന്നിമേലിൽ വന്നിടാൻ ഭാവം നിനക്കില്ലെങ്കിലും
അന്നമേ, തെല്ലും പരിഭവം എനിക്കില്ലെന്നുകേൾ.
എങ്കിലും എൻ ഹൃദയമാണിപ്പറഞ്ഞതോമലേ!
ശങ്കയില്ല, നീയിതിൻ വിലയറിയാതൊക്കുമോ!!

ആശകൾ വിടരുന്നു

(രീതി–ആകാശം ഭൂമി)

ആയിരമായിരം, ആശകൾ കോത്ത മാല്യമേ,
മായാതെ മായാതെ മാമകാശാമയൂരമേ,
പൂവിട്ടുനില്ക്കുമെൻ പൊൻകിനാവീൻറെ വല്ലരീ!
പോവാതെൻ ചാരത്തെന്നും നീ നില്ക്കണം സുന്ദരീ!
'രാഗത്തിൻമാധുര്യം ത്യാഗത്തി'ലെന്ന സത്യത്തെ
നാകത്തിലാരോ കുറിച്ചിട്ടുന്നതു കാൺക നീ.

ജീവിതചിന്തകൾകൊണ്ടെൻ മാനസം നീറവേ,
ഭാവിയെൻ കണ്മുന്നിലന്ധകാരം ചൊരിയവേ,
ലോകത്തിന്നാനന്ദ ശാല തൻറെ കവാടത്തിൽ
വേഗത്തിലെൻചിന്ത ചെന്നുനോക്കി മടങ്ങവേ,
ഭാവനയിൽ നട്ടുഞാൻ വളർത്ത മലർക്കാവിൽ
പൂവൊന്നുമില്ല, വികസിപ്പാനെന്നു കാൺകവേ,
നോവും കരളുമുരുകും ചിന്തയും പേറിയെൻ
ഭാവിയിരുളിൻ ചുരുളിൽ ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങവേ,
പുഞ്ചിരിച്ചെൻമുന്നിൽ വന്ന പ്രേമത്തിടമ്പേ നീ,
പഞ്ചമി രാഗത്തിലെൻചൊവിക്കുമുട്ടി നീ
ക്രൂരിരുളിൻമാറിൽതഞ്ചിടും ചന്ദ്രബിംബംപോൽ
താരമേ, നിന്മുഖം കണ്ടുകോൾമയിക്കൊണ്ടുഞാൻ

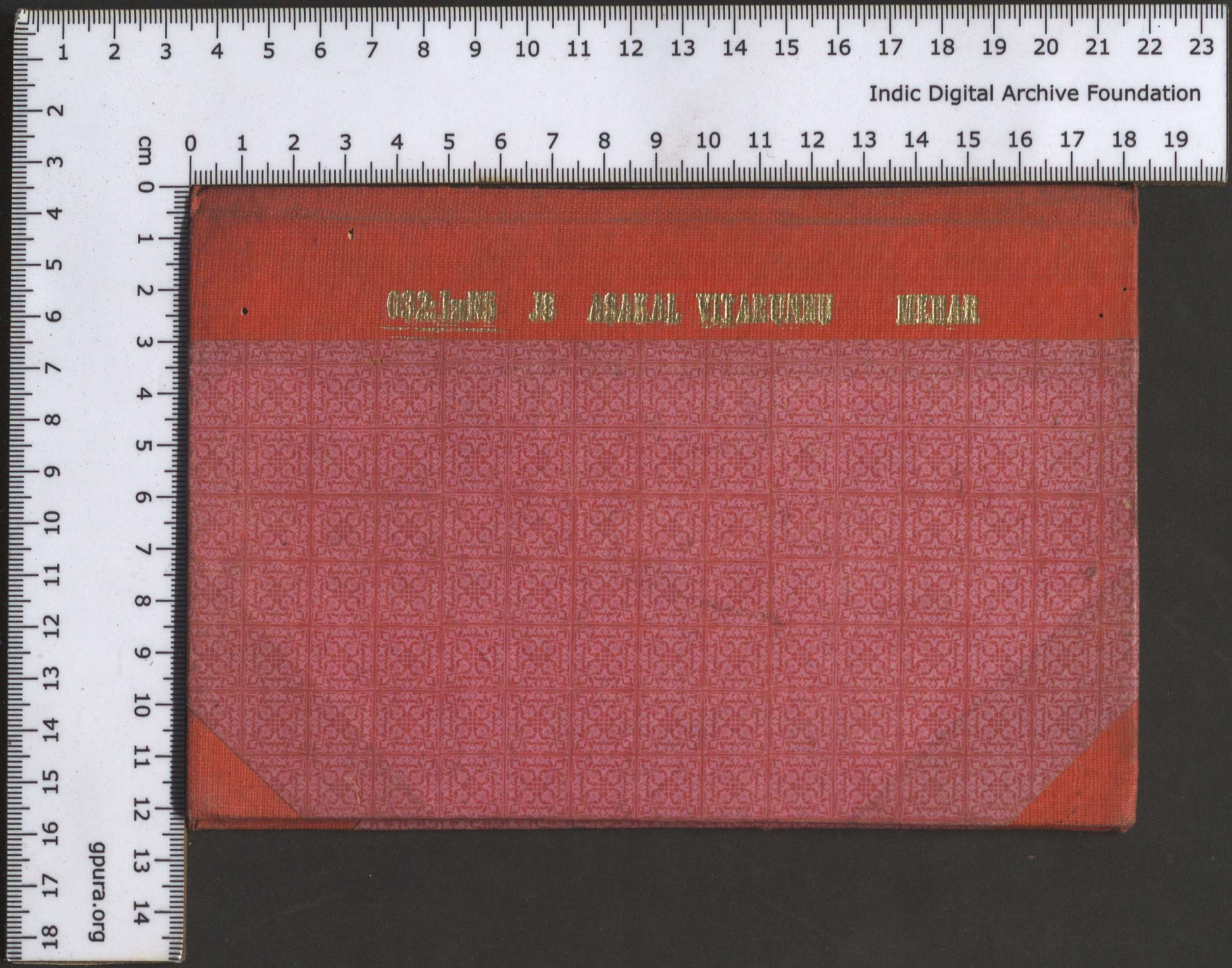
ഇല്ലിനി, നിന്നെപ്പിരിഞ്ഞിടുകില്ലെൻ ഹൃദന്തം
പുല്ലാണെനിക്കീപ്രപഞ്ചത്തിൻചക്ര വേദാന്തം
മാമൂലിൻഘോരവനത്തിൽനിന്നു വികസിച്ച
കാമനപ്പൂവേ, നിൻ ഭംഗി കാട്ടിന്നറിയുമോ!
മാമകജീവിതത്തോപ്പിലാടിക്കളിക്കുവാൻ
പ്രേമപ്പൊൻ വീണയായ് വന്നൊരപ്സരസ്സാണ് നീ!
തങ്കക്കിനാക്കൾ പുരളുമെൻ രാഗവേണുവിൽ
എൻകരളോടൊത്തു പാടും പൈങ്കിളിയാണ് നീ!

ആത്മാക്കളൊരുകയിണകൾകൂടി മരുവുമ്പോൾ
ആത്മാവേ, നമ്മൾക്കലിഞ്ഞുചേർന്നു നകരണം.
ജീവിതനാഥന്റെ ചാരത്തു നാമണയുമ്പോൾ
ജീവന്റെജീവനായൊത്തു തമ്മിൽ പിണയണം
പൂവിട്ടുനില്ക്കുമെൻ പൊൻകിനാവിന്റെ വല്ലരീ!
പോവാതെൻ ചാരത്തെന്നും നീ നില്ക്കണം
സുന്ദരീ!
'രാഗത്തിൻമാധുര്യം ത്യാഗത്തി'ലെന്ന
സത്യത്തെ
നാകത്തിലാരെ കുറിച്ചിട്ടുന്നതു കാൺക നീ!

202622
032:1XN5
J8

As. 61-

Indic Digital Archive Foundation
cm
gpura.org